

Giới thiệu Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập

Truyện Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập của Tam Thiên Phong Tuyết thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Mập trạch Trang Viên Viên, chiều cao 160cm, thể trọng 160 cân (khoảng 80kg), là một người tròn trịa đúng tiêu chuẩn. Là bạch phú mỹ (trắng, giàu đẹp) bên trong bạch phú viên (trắng, giàu mập).

Theo lệnh của cha mẹ phải đi xem mắt một nam nhân cũng tròn trịa mập mập giống mình. Ai ngờ đầu Trang Viên Viên nhìn nhầm số bàn, ngồi bắt chuyện cùng một chàng trai trẻ tuổi anh tuấn đầy triển vọng trong thương trường. Thân xui quỷ khiến cô cùng hắn tâm tình.

Tại sao đối tượng xem mắt lại không hề giống trong hình chút xíu nào cả nhỉ? Hai người quá khác xa nhau, ai làm ơn giải thích dùm với. Đối tượng xem mắt quá hoàn hảo, cô gái tròn trịa tỏ vẻ “áp lực quá lớn”.

Bạn đang đọc truyện *Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: chương 1: cô gái tròn trịa

Trang Viên Viên khi trước 10 tuổi không có tròn như bây giờ.

Năm cô mười tuổi, chạy trốn từ cửa sau, cùng Vương nhị mất rõ hàng xóm cách vách đánh nhau. Cô cho rằng trái đất hình cầu, còn hắn cho rằng trái đất dẹt, hai người không ai phục ai bèn đánh nhau để phân thắng bại.

Vương nhị mất rõ so với cô nặng hơn hai chục cân, Trang viên viên chân tay lẻo khèo, đánh không lại, từ đầu gối hém đánh đến cuối gối hém, khiến toàn thân bị thương.

Trang Viên Viên chính là tại thời điểm này, nhận thức rõ một điều: lớn lên “mạnh khỏe” có nhiều chỗ tốt.

Cô kiên định với nhận định này, vô cùng phấn đấu, đồng thời học được một cái bản lĩnh không đáng nhắc tới: ăn sạch bàn.

Ý tại ngôn ngoại, Trang Viên Viên ăn xong đĩa ăn, còn muốn nhúng nước sôi một cái, uống ừng ực sung sức, uống hết. Mẹ Viên thấy con mình ăn khỏe, vô cùng cao hứng, hơn nữa chén cũng không cần rửa, vô cùng tiện lợi.

Nhưng hiện tại, cái bản lĩnh “dọn bàn” này làm cho bà vô cùng lúng túng.

Tay chân Trang Viên Viên luống cuống, đứng ngồi không yên.

Cô ngồi trên ghế dài, đối diện lại là một anh chàng đẹp trai, mái tóc chia bảy ba hợp thời, bởi vì cô ăn hết một mâm đồ ăn liền dọn sạch luôn cả bàn nên vô cùng hứng thú quan sát cô.

Đây là đối tượng hẹn hò của Trang Viên Viên, một tháng trước Mẹ Viên có đưa cho cô một tấm hình của đối tượng mà cô sẽ đi xem mắt, trên tấm hình đó rõ ràng là một chàng trai mập mập, lúc cười lên toàn bộ cơ mặt chen lẫn với nhau ở một chỗ, đem con mắt chen lẫn thành một đường nhỏ.

Mẹ Viên phải lấy kính lúp để nhìn kỹ đôi mắt của chàng trai ấy, bà vui mừng khen ngợi” Vừa nhìn đôi mắt của tiểu tử này, mẹ khẳng định nó là đứa trẻ thành thật”.

Mà không phải là anh chàng đẹp trai đang ngồi trước mặt cô hiện tại, người này có đôi mắt dài, lúc cười lộ lên thì đuôi mắt nheo lại như một con hổ ly, đẹp trai y chang như mối tình đầu của cô “Ngô Ngạn Tô”.

Trang Viên Viên chất phác ngồi, vô cùng lúng túng tìm đề tài để nói chuyện phiếm.

Cô vì buổi xem mắt hôm nay, vì tôn trọng đối phương cũng như tôn trọng mình nên phá lệ ăn mặc một chút, cô còn chải mascara lên đôi mắt hí của mình nữa. Hơn nữa cũng cố gắng dán mí để đôi mắt được hai mí nhưng thất bại, đành phải thoa chút son dưỡng lên đôi môi.

Bộ váy cô đang mặc chính là bộ mới mua mừng năm mới, hiện tại so với năm trước mượt mà không ít, váy mặc vào người như đang mang một cái thùng gỗ trên người, có chút xiu căng thẳng nên cô ngo ngoáy không ngừng, người cứ căng ra như một cây xúc xích đang vận vận.

Cô rất muốn hỏi soái ca trước mặt mình, làm như thế nào chỉ trong vòng một tháng mà hắn có thể giảm khối lượng cơ thể xuống nhanh đến như vậy. Nếu như anh chàng đẹp trai này nguyện ý chia sẻ bí quyết thì cô càng vui vẻ hơn. Nhất định phải giống trống khua chiêng, ra đường ca tụng đại ơn đại đức này của hắn, để khắp nơi được biết.

Đáng tiếc Trang Viên Viên không biết, soái ca trước mặt cô, từ trước đến giờ vẫn gầy như vậy.

Đối với một con người chỉ xem phim hoạt hình đam mỹ không xem tin tức như trạch nữ Trang Viên Viên, dĩ nhiên là không biết, người cô ngồi đối diện, là ngôi sao mới nổi của thương trường, là cháu út của Kỳ lão tướng quân, đứa con út của nhà họ Kỳ, Kỳ Hoán.

Kỳ Hoán tốt nghiệp đại học, cự tuyệt trong nhà giúp đỡ tiền tài, cùng mấy người bạn học thời đại học cùng nhau tay trắng gây dựng cơ nghiệp, hẳn được vô cùng vui vẻ sung sướng.

Hôm nay hội nghị kết thúc sớm, bây giờ cũng muộn rồi mà chưa ăn, vì vậy tìm một cái khách sạn ăn cơm, mới vừa chọn món ăn chưa được bao lâu, đối diện liền có một nữ nhân lấp bắp, dáng người tròn trịa, chân tay vụng về ngồi xuống đối diện hẳn, nhỏ giọng nói "Chào anh, tôi là Trang Viên Viên, anh có thể gọi là viên viên".

Bạn đang đọc truyện *Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: CHƯƠNG 1: TT

edit: may_mong_mo

Lúc nói chuyện cô rất câu nệ nhưng lúc ăn cơm rất là dừng mảnh, Kỳ Hoán mới giờ đôi đũa lên, mâm thức ăn đã không còn một món.

Kỳ Hoán trầm nghĩ: Xác thực tròn vo

Trang Viên Viên ăn quá nhiều, nhiều hơn người ta nên vô cùng thẹn thùng, ngẩng đầu nhìn vào mắt Kỳ Hoán. Kỳ Hoán hầu như chưa động đũa, ngón tay hẳn đẹp kinh người, mười đầu ngón tay đang xen nhau, mỉm cười nhìn Trang Viên Viên

“Thích ăn pudding không”

Trang Viên Viên đã nhìn chăm chăm rất lâu đĩa puddig bên cạnh, cô mạnh mẽ lấy lại tinh thần, nói lắp: “cũng, cũng được”

Kỳ Hoán gọi nhân viên phục vụ, chỉ chỉ trỏ trỏ trên thực đơn, rất có khí thế chọn hết gang son (ý là gọi hết món).

Tuyển thượng thân của Trang Viên Viên hoạt động thật nhanh, gương mặt khê hồng, thời điểm Kỳ Hoán quay đầu lại, Trang Viên Viên đã sắp hoàn thành được tiết mục cúi đầu vào ngực với yêu cầu kỹ thuật thật cao, bộ dáng nhìn rất buồn cười.

“Khách sạn này làm bánh pudding rất ngon, tôi nghĩ không cô gái nào không thích đâu” kỳ hoán nói

“Tôi có thể hút một điếu thuốc được không”

Trang Viên Viên vội vàng trả lời “Có thể, có thể”

Lớn lên đẹp trai như thế, có hút một bao thuốc cũng được nữa là.

Kỳ Hoán châm một điếu thuốc, nghiền cứu cái cô gái mập mạp trước mắt này. Hẳn như lãnh đạo của một vườn thú lớn, mà trang viên viên chính là một con lười tròn trịa trong vườn thú đó, chậm rì rì, mặc kệ người gió to bốn phía, ta chính là tám hướng không chịu ảnh hưởng. Ngoại trừ lúc ăn cơm, động tác một chút cũng không chậm, vô cùng nhanh nhẹn không hề giống một người mập.

Trang Viên viên nhìn chăm chăm mặt Kỳ Hoán, cảm thấy có chút xiu thất lễ, cho dù người ta lớn lên đẹp trai, cũng không thể cứ nhìn chăm chăm như vậy, rất giống tên ăn trộm nhìn ví tiền của người khác để chuẩn bị ra ta. Hơn nữa Trang Viên Viên cũng không hề muốn làm tên ăn trộm, cô cố gắng lấy dũng khí, cuối cùng không nhìn được nữa, hỏi thăm

“Anh làm sao gầy xuống nhanh vậy”

“cái gì”

“Tôi nói, anh, anh làm sao gầy xuống nhanh như vậy” Trang Viên Viên đột nhiên nhớ tới “Tôi có ảnh chụp nè”

Cô vội vàng vội vàng đi tìm ảnh chụp, cố gắng đem thân mình vận thành bánh quai chèo, kết quả là vận vẹo tại chỗ nửa ngày cũng không đụng tới được túi phía sau lưng.

Kỳ Hoán cười một tiếng, đứng lên cúi người xuống, hẳn hơi cúi đầu, trên người có hương thơm dễ chịu, duỗi tay liền giúp Trang Viên Viên lấy được cái túi sau lưng.

Trang Viên Viên cảm động đến rơi nước mắt, tiếp nhận túi từ tay hẳn, lật tìm bên trong cả nửa ngày, mới tìm ra một tấm ảnh đầy nếp nhăn, vuốt thẳng đưa cho Kỳ Hoán.

“Chính là tại sao anh lại gầy nhanh như vậy, một tháng trước anh vẫn còn mập như vậy”.

Kỷ Hoán mặt không chút thay đổi nhìn tấm hình chăm chăm, bên trong tấm hình là một nam nhân mập mạp cười vô cùng thoải mái không chút kiềm chế, hẳn có chút bất đắc dĩ: cái con người trắng mập ngu ngốc này tại sao có thể nhìn thành hẳn chứ.

Kỷ Hoán trong lòng ít nhiều gì cũng có chút hư vinh, đặc biệt hẳn vốn dĩ bộ dạng xinh xắn, được khen ngợi từ nhỏ đến lớn. Mặc dù hẳn cũng không thích được người khác quan tâm đối xử tốt chỉ vì tướng mạo đẹp, nhưng nếu có một ngày có một người nào đó nói hẳn lớn lên thành hình dạng kia, hẳn vẫn rất là bất đắc dĩ a.

Hắn tâm tư tinh tế, tiền căn hậu quả chỉ suy nghĩ một lần liền biết trang viên viên nhận làm người.

Anh giảm cân xong, đặt biệt đẹp trai nha”. Cô thật long tán dương, sau đó có chút rối rắm nơi” cho nên, cho nên chúng ta gặp mặt lần này xong thì, thì coi như xong nhé”

Trang Viên Viên rất biết người biết ta, nếu đối phương là một nam nhân mập mạp, cô còn có thể phát ra điểm sức quyến rũ của nữ nhân mập mạp, dù sao cả hai đều mập mạp, ai dám ghét bỏ đối phương chứ, chỉ cần sống qua ngày là được rồi.

Nhưng rất hiển nhiên nếu nam nhân mập mạp kia gầy xuống, hơn nữa còn tương đối đẹp trai, đi trên đường cái tuyệt đối là sát thủ, tùy tiện diễn một chút đều có thể đi vào giới giải trí.

Dạng người đẹp trai này, trang viên viên đương nhiên không ôm một tia ảo tưởng nào, cần gì phải chờ đến lúc đối phương mở miệng từ chối, chỉ bằng bản thân mình đưa ra trước, có thể lưu lại một cái ấn tượng tốt đẹp trong lòng trai đẹp thì sao!

Đều là ý tưởng của mẹ tôi, anh không cần miễn cưỡng mình”, Trang Viên Viên nói “ chúng ta hôm nay coi như xong rồi, nhé”.

Nhân viên phục vụ tay mang bánh pudding lên, vừa vắn nghe được câu nói kia của trang viên viên “ chúng ta hôm nay coi như xong rồi, nhé”.

Đầu hẳn lộp bộp một tiếng, không thể tin được ngược nhìn tổ hợp 2 người phía trước này, trong nhà hàng này dạng quan hệ nào hẳn cũng thấy rồi, nhưng hai người này hẳn tuyệt đối không nghĩ tới họ là người yêu.

Nam nhân kia ánh mắt hẳn là bị mù rồi.

Quan hệ yêu đương cũng được, nhưng tại sao hẳn nghe được cái người nữ nhân mập kia lại mở miệng đòi chia tay chứ.

Hắn cẩn thận nhìn sang Kỷ Hoán, trong lòng tự nhủ, hay thật, cái người nam nhân này tại sao nhìn quen mắt thế nhỉ?.

Lúc liếc nhìn lần nữa, nhân viên phục vụ đều muốn chửi thề, ĐM, người này không phải là Kỷ Hoán sao?, ngày ngày xuất hiện trên trang nhất của các tờ báo tài chính, kinh tế. Kỷ Hoán, kỳ đại nhân, vậy ai làm ơn giải thích giúp hẳn tình huống trước mặt với!. bị người yêu bỏ, vẫn là bị một nữ nhân mập bỏ rơi. Hẳn chưa hề nghe tin đồn tình cảm nào từ Kỷ Hoán đâu a.

Bạn đang đọc truyện *Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: CHƯƠNG 1: TT 2

Edit: Mây (may_mong_mo)

Nhân viên phục vụ cúi đầu vội vã cầm di động nhấn tin cùng bạn cùng phòng.

“ĐM!!! tao vừa nhìn thấy Kỷ Hoán đó! hẳn đến khách sạn của chúng ta ăn cơm cùng bạn gái!. Là một nữ nhân mập mạp! hơn nữa, trọng điểm là Kỷ Hoán vừa mới bị người ta đá!”.

“???, mày mới nói xàm gì đó, thêm nhiều dấu chấm than làm gì hả, cái gì bị bỏ, Kỷ Hoán hả?, hẳn có bạn gái lúc nào, trời ạ, phóng viên chưa biết gì cả”.

“là thật đó, đúng là bạn gái hẳn, ngồi cùng hẳn rất lâu rồi, tao vừa đi qua thì nghe cô gái kia nói muốn chia tay. ĐM! Kỷ Hoán, khẩu vị của hẳn thật nặng nha, nữ nhân kia chắc cũng gần 160 cân đó”

“mày đừng nói lung tung, Kỷ Hoán làm sao bị người ta đá được”.

“Tao đâu có nói lung tung, chính tai tao nghe rõ ràng mà”

Người bên cạnh còn đang tám khí thế ngất trời, Trang Viên Viên trong lòng thật lạnh, cô thật lòng tiếc hận, nếu đối phương là một nam nhân mập thì tốt

rồi.

Ít nhất đầu tiên sẽ tán đổ người ta, sau đó kết hôn xong rồi thì giám sát hần giảm cân, lúc hần trở nên đẹp trai thì người cũng là của cô, đáng tiếc hiện tại trai đẹp như vậy, cô đã bỏ lỡ lương duyên a.

“Này, Trang tiểu thư”, Kỳ Hoán gọi cô “Cô ăn hết một bàn đồ ăn tôi gọi rồi, cô định tính toán như thế nào đây”.

Trang Viên Viên còn đang lơ lửng giữa nỗi niềm thương xuân tiếc thu, vừa nghe lời nói, sắc mặt đều trắng hơn một nửa

“Vậy tôi trả tiền lại cho anh là được chứ gì...”

Ánh mắt Trang Viên Viên dừng trên miếng bánh pudding, nuốt một ngụm nước bọt “Còn tiền bánh pudding...”

Kỳ Hoán kéo đĩa bánh pudding lại phía mình, ánh mắt của Trang Viên Viên liền đi theo đĩa pudding liền dừng lại phía trước người Kỳ Hoán.

“Khách sạn này làm bánh pudding thật là ngon”.

Kỳ Hoán dùng muỗng nhẹ nhàng đựng bánh pudding một cái, pudding rung rung, như làm từ nước, mười phần co dãn.

“Đứng, không tệ, nhìn qua...” Trang Viên Viên rất đồng ý lời nói vừa rồi của Kỳ Hoán.

“cô muốn ăn một miếng không?”

“Tôi có thể ăn không?”

“có thể”

“cảm ơn”

Trang Viên Viên vui mừng quá đỗi, cầm lấy chiếc muỗng liền muốn múc bánh pudding, lại bị Kỳ Hoán linh hoạt đẩy ra.

“Trang tiểu thư không phải là muốn rạch ròi với tôi sao?”

Trang Viên Viên ngu ngơ, Kỳ Hoán tiếp tục nói “Đồ của người khác, cô không thể tùy tiện ăn được”.

Kỳ Hoán tiếp tục mở miệng “Cô có muốn cùng tôi quay lại không?”

Nhân viên phục vụ đúng lúc đi lên giúp bọn họ dọn dẹp đĩa dư thừa, lại nghe thấy một câu này của Kỳ Hoán.

Hắn mặt không đổi sắc đi xuống, nội tâm lại vô cùng không ổn định, tiếp tục nhắn tin với bạn cùng phòng học đại học, bắt đầu cuộc tán gẫu thứ hai.

“ĐM, Kỳ Hoán đang năn nỉ bạn gái hắn không cần chia tay, vấn đề là bạn gái của hắn rất rất mập a, lẽ nào là nét duyên ngầm sao, ta không hiểu”

“mày bình tĩnh một chút đi..”

“tao làm sao tỉnh táo được, nếu mày là Kỳ Hoán, luôn luôn có một đại mỹ nữ Trương Vũ bên cạnh thì mày sẽ chọn một nữ nhân mập làm bạn gái sao, Kỳ Hoán hắn bị mù rồi”

“??, bạn gái của Kỳ Hoán không phải vẫn là Trương Vũ sao?”

“Như shit, tất cả đều là bịa đặt của giới truyền thông thôi, tao hôm nay tận mắt thấy, bạn gái của Kỳ Hoán là một nữ nhân mập mập thích ru rú trong nhà, tuyệt đối là một nữ nhân mập mập thích ru rú trong nhà”

Trang Viên Viên bị đề nghị này làm rung động, cùng soái ca quay lại, còn có bánh pudding ăn, trời sập a. Vấn đề là hai người bọn họ có chia tay đâu mà quay lại chứ.

Cái đầu nhỏ của Trang Viên Viên không thể suy nghĩ hơn năm vấn đề cùng một lúc, nếu không sẽ bị đau đầu. Cô điên cuồng gật đầu như gà con mổ thóc.

“Được, được, được, quay lại, quay lại” Cô vui muốn chết, Kỳ Hoán cuối cùng cũng chịu đưa cô đĩa bánh pudding, thuận tiện trao đổi số điện thoại cùng Trang Viên Viên một cách vô cùng tự nhiên.

Kỳ Hoán lái xe tới, cực kỳ thân sĩ đưa Trang Viên Viên về nhà. Hơn nữa lúc đi ngang qua cửa hàng bánh ngọt, còn đi vào mua một ít túi bánh ngọt nhỏ, để trang viên viên mang về làm bữa khuya.

Cô về đến nhà, mẹ Viên liền tiến lên chào đón, sốt ruột mở miệng hỏi “con hôm nay tại sao không đi xem mắt hà”

“Con đi mà” Trang Viên Viên nói, nàng liền thoát giày chạy lên lầu.

Mẹ Viên ở phía dưới la to lên, “nhưng bác Lý gọi điện thoại cho mẹ, nói con trai bà ấy không gặp con, con cùng đứa nào xem mắt hà”

“con gặp rồi” Trang Viên Viên ở trên lầu la lại, “hơn nữa còn đẹp trai như tiên vậy, có đứa ngốc mới không chịu nha”.

Mẹ Viên giật mình, đứa nhỏ mập nhà họ Lý? Đẹp? nhà mình nữ nhi ánh mắt là bị mù rồi sao, hay như người xưa thường nói vừa gặp đã thương, người tình trong mắt hóa tây thi?

Mẹ Viên lầm bầm, trong lòng tự nhủ, bà già họ Lý thật là không thật thà, con gái nhà mình rõ ràng đã gặp con trai của bà ấy, còn nói đứa nhỏ đó đẹp trai nữa, tại sao nói với mình là không hẹn hò chứ.

Trang Viên Viên nhảy mạnh vào chiếc giường siêu cấp lớn của mình, ở trên giường ôm mềm lăn qua lăn lại, trong đầu toàn là hình ảnh của Kỳ Hoán, càng nghĩ càng nhộn nhạo, cô chạy đến cửa sổ nhỏ lầu ba, mở cửa sổ ra, cầm đĩa bánh ngọt trên tay, miệng cười hắc hắc không ngừng.

Cầu comment, lần lợi qua lại

Xin cho Mây cái thank ạ

Bạn đang đọc truyện *Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: CHƯƠNG 1: TT 3

“nè, đầu heo, cô cười cái quỷ gì vậy, thật là âm ỉ”

Trang viên viên nghe được âm thanh truyền đến từ sân thượng bên cạnh, liếc mắt “liên quan gì đến anh”.

Đó là đối thủ một mắt một còn của cô, hang xóm của nhà cô, con trai út nhà họ dương, dương lăng.

Dương lăng là một người cà lơ phát phơ phú nhị đại, cả ngày lẫn đêm lẫn lộn cùng đám người thái tử gia, rất biết cách tán gái, chơi gái, rất xấu xa.

Trang viên viên vô cùng xem thường hắn, hai người bọn họ mắng chửi lẫn nhau đã hai mươi mấy năm nay rồi, mắng đến lúc hai người đã đến tuổi kết hôn.

Dương lăng nói” đó là tại cô âm ỉ muốn chết, mẹ nó, mới hai ngày không gặp mà cô lại mập thêm một vòng nữa à, cô là cái khinh khí cầu sao”.

“Tôi ăn gạo nhà ăn hả” trang viên viên chống nạnh oán hận hét lại.

“Được, vậy lúc mẹ tôi nấu cơm đưa tới, cô có bản lĩnh thì đừng ăn” dương lăng nói

Đứa nhỏ của hai nhà xung khắc nhau như nước với lửa, người lớn hai nhà ngược lại qua lại rất thân thiết. mẹ dương là một nữ nhân đảm đang nấu cơm rất ngon, trang viên viên rất thích ăn, mỗi lần đều ăn ba chén cơm lớn.

Lúc hai người bọn họ mắng qua lại, di động trang viên viên vang lên, màn hình điện thoại sáng lên, người nhắn tin là lâm tri.

Trong tin nhắn hỏi trang viên viên, ngày mai có rảnh rồi thì ra ngoài chơi.

Dương lăng cười nhào một tiếng, hắn mở miệng không chút lưu tình “ tên tiểu bạch kiểm kia lại nhắn tin cho cô sao, cô là người ngu hả, mỗi lần ra ngoài đều là cô trả tiền, hắn còn dẫn theo bạn gái nữa”

“Mắc mớ gì tới anh” trang viên viên trừng mắt.

“tôi chỉ là nhìn cô quá ngu, nên muốn nhắc cô một chút, đừng để người ta nói lớn rồi mà không có tự trọng”.

“anh mới là người không có tự trọng” trang viên viên không hề muốn người khác nói không tốt về lâm tri, hắn là ánh trăng sáng của nàng cũng là người nàng thầm mến.

Dương lăng cười lạnh một tiếng, quay trở vào phòng.

Trang viên viên đọc tới đọc lui cái tin nhắn này, lại quay trở về phòng mở tủ quần áo, chọn quần áo mát nửa giờ, cuối cùng cũng chỉ là cầm một xấp tiền bỏ vào ví, cất vào trong túi áo.

Dương lăng nói đúng, lâm tri gọi cô ra ngoài, chính là để cô thanh toán mọi chi phí, nhưng trừ lúc này ra còn có thể gặp mặt lâm tri trong chốc lát, không

còn cơ hội khác. Việc cô thầm mến Lâm Tri là chuyện cô giấu trong lòng, trang viên viên thích người ta liền chịu đựng.

Người khác khuyên như thế nào cũng khuyên không được.

CHƯƠNG 2: VIÊN TIÊU THU

Trang Viên Viên gặp Lâm Tri là một ngày đẹp trời mùa thu.

Mùa thu thường buồn, Trang Viên Viên chính là trong thời tiết buồn buồn đó gặp được mùa xuân của đời mình. Người thông minh nói chuyện thông minh, Trang Viên Viên chỉ cần nghe đến mùa thu liền không chịu được, ngẫu nhiên mới tốt một ít, kể từ ngày biết mùa xuân Lâm Tri, cô càng không dễ chịu.

Lâm Tri có đôi chân tinh tế của mùa xuân, thất lưng tinh tế, cái cổ tinh tế. Đầu tóc được cắt gọn gàng vuốt thẳng ở phía sau, giống như những sợi mì do di Dương làm.

Trang Viên Viên chạy hồng học đến cửa trạm xe lửa, Lâm Tri vội vàng đi đến đỡ nàng “tại sao không bảo lái xe chờ em đến”

Trang Viên Viên vội vàng tránh tay của hắn, nói “Vương thúc thúc hôm nay không về nhà”.

Lâm Tri mùa xuân hừ một tiếng, liếc mắt, Trang Viên Viên lập tức chột dạ, người ta hẹn hò, còn gọi cô đến làm bóng đèn làm gì, mặc dù cô rất vui vì được gặp Lâm Tri, nhưng không thể chịu đựng được “rét tháng ba” của mùa xuân a.

Lâm Tri thấy mùa xuân của mình không vui, vội vàng dụ dỗ vài câu “Kiều Kiều, em làm sao vậy”

Kiều Kiều liếc mắt một cái “Không làm sao cả, muốn đi chỗ nào thì mau nói, trời nóng như quỷ à, kem chống nắng tôi dung rất đặc đó!, không cần tiền mua hả. Thật là lâu lâu mới hẹn hò mà còn phải thấy cái bóng đèn”

“Kiều Kiều”, Lâm Tri trách mắng.

Trang Viên Viên xấu hổ vô cùng “nếu không, tôi đi về nhé...”

Cô vẫn còn chút tự tôn, cho dù cô thích Lâm Tri, nhưng cũng không hề muốn tham dự vào thế giới hai người của người ta. Việc này làm tim cô bị dày vò, Trang Viên Viên cũng không phải là bồ tát, cũng không phải là thần tiên, cô nguyện ý lúc mặt trời cao ra ngoài, cũng nguyện ý vùng tiền cho hắn tán gái chính là vì cô thích hắn.

Cô ngoại trừ có tiền ra, thì muốn đáng người không có đáng người, muốn khuôn mặt không có khuôn mặt, lâm tri lớn lên vừa cao lớn vừa đẹp trai, là bạch mã hoàng tử trong mộng của cô, hơn nữa trước giờ chưa có soái ca nào ôn nhu với cô cả, Trang Viên Viên hồi báo cũng một phần vì sự ôn nhu đó, đành không ngừng vùng tiền vì Lâm Tri.

Trước kia chỉ có một mình soái ca Lâm Tri ôn nhu với cô, ngày hôm qua cũng có một người nữa, là đối tượng hẹn hò của cô. Cô lắc lắc đầu, ý định đem khuôn mặt của đối tượng hẹn hò hôm qua lắc ra khỏi tâm trí cô.

Lâm Tri nói chuyện rất ôn hòa, vuốt vuốt đầu tóc Trang Viên Viên “hôm nay trời nóng như vậy, nếu không đi xe riêng, chen lấn trong tàu điện ngầm quá mệt”.

Nghe giọng nói của hắn có chút oán giận, Trang Viên Viên nói “vậy em gọi điện báo chú Vương đến nhé”.

“được không, thật là làm phiền em quá...” Lâm Tri khó xử nói.

“không vấn đề gì, em liền nói em không muốn đi bộ dạo phố thôi”. Trang Viên Viên bấm nút gọi cho tài xế Vương.

Lâm Tri lúc này dụ dỗ Kiều Kiều, Kiều Kiều giậm chân, như con cá trên cái thớt gỗ đang đưa không ngừng “Em chính là không muốn nhìn thấy mặt của cô ta, anh xem cả người cô ta đều là mỡ hôi dầu”.

Trang Viên Viên đâu có mỡ hôi dầu, Kiều Kiều thuần túy là nói bậy. cô mặc dù hơi béo nhưng là béo trắng trẻo, sạch sẽ. Mẹ Viên ngày xưa là mỹ nhân nổi tiếng nhất kinh thành, năm đó biết bao thanh niên tài俊 muốn theo đuổi bà, nếu xếp hàng cũng thành 5 vòng đấy. Ba Viên cũng là đại suất ca giàu có anh tuấn, mày kiếm mắt sang, chính khí凛冽, tất cả những gì tốt đẹp nhất của hai người đều đã truyền cả cho Viên Viên.

Lúc cô chưa tới mười tuổi, là búp bê được các cô các bà các dì yêu thích nhất, tinh xảo xinh đẹp liền giống như tiểu minh tinh điện ảnh, cho dù vẽ cũng không vẽ ra được vẻ đẹp của tiểu mỹ nhân. Nếu trách chính là trách Vương nhị mặt rô, sau trận đánh kia, khiến cho Trang Viên Viên hình thành nhân sinh quan sai lầm.

[/size]

Bạn đang đọc truyện *Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: CHƯƠNG 2: VIÊN TIÊU THƯ

Trang Viên Viên gặp Lâm Tri là một ngày đẹp trời mùa thu.

Mùa thu thường buồn, Trang Viên Viên chính là trong thời tiết buồn buồn đó gặp được mùa xuân của đời mình. Người thông minh nói chuyện thông minh, Trang Viên Viên chỉ cần nghe đến mùa thu liền không chịu được, ngẫu nhiên mới tốt một ít, kể từ ngày biết mùa xuân Lâm Tri, cô càng không dễ chịu.

Lâm Tri có đôi chân tinh tế của mùa xuân, thất lưng tinh tế, cái cổ tinh tế. Đầu tóc được cắt gọn gàng vuốt thẳng ở phía sau, giống như những sợi mì do di Dương làm.

Trang Viên Viên chạy hồng học đến cửa trạm xe lửa, Lâm Tri vội vàng đi đến đỡ nàng “tại sao không bảo lái xe chờ em đến”

Trang Viên Viên vội vàng tránh tay của hắn, nói “Vương thúc thúc hôm nay không về nhà”.

Lâm Tri mùa xuân hừ một tiếng, liếc mắt, Trang Viên Viên lập tức chột dạ, người ta hẹn hò, còn gọi cô đến làm bóng đèn làm gì, mặc dù cô rất vui vì được gặp lâm tri, nhưng không thể chịu đựng được “rét tháng ba” của mùa xuân a.

Lâm Tri thấy mùa xuân của mình không vui, vội vàng dụ dỗ vài câu “Kiều Kiều, em làm sao vậy”

Kiều Kiều liếc mắt một cái “Không làm sao cả, muốn đi chỗ nào thì mau nói, trời nóng như quỷ à, kem chống nắng tôi dung rất đặc đó!, không cần tiền mua hả. Thật là lâu lâu mới hẹn hò mà còn phải thấy cái bóng đèn”

“Kiều Kiều”, Lâm Tri trách mắng.

Trang Viên Viên xấu hổ vô cùng “nếu không, tôi đi về nhé...”

Cô vẫn còn chút tự tôn, cho dù cô thích Lâm Tri, nhưng cũng không hề muốn tham dự vào thế giới hai người của người ta. Việc này làm tim cô bị dày vò, Trang Viên Viên cũng không phải là bồ tát, cũng không phải là thần tiên, cô nguyện ý lúc mặt trời cao ra ngoài, cũng nguyện ý vùng tiền cho hắn tán gái chính là vì cô thích hắn.

Cô ngoại trừ có tiền ra, thì muốn đáng người không có đáng người, muốn khuôn mặt không có khuôn mặt, lâm tri lớn lên vừa cao lớn vừa đẹp trai, là bạch mã hoàng tử trong mộng của cô, hơn nữa trước giờ chưa có soái ca nào ôn nhu với cô cả, Trang Viên Viên hồi báo cũng một phần vì sự ôn nhu đó, đành không ngừng vùng tiền vì Lâm Tri.

Trước kia chỉ có một mình soái ca Lâm Tri ôn nhu với cô, ngày hôm qua cũng có một người nữa, là đối tượng hẹn hò của cô. Cô lắc lắc đầu, ý định đem khuôn mặt của đối tượng hẹn hò hôm qua lắc ra khỏi tâm trí cô.

Lâm Tri nói chuyện rất ôn hòa, vuốt vuốt đầu tóc Trang Viên Viên “hôm nay trời nóng như vậy, nếu không đi xe riêng, chen lấn trong tàu điện ngầm quá mệt”.

Nghe giọng nói của hắn có chút oán giận, Trang Viên Viên nói “vậy em gọi điện báo chú Vương đến nhé”.

“được không, thật là làm phiền em quá...” Lâm Tri khó xử nói.

“không vấn đề gì, em liền nói em không muốn đi bộ dạo phố thôi”. Trang Viên Viên bấm nút gọi cho tài xế Vương.

Lâm Tri lúc này dụ dỗ Kiều Kiều, Kiều Kiều giậm chân, như con cá trên cái thớt gỗ đang đưa không ngừng “Em chính là không muốn nhìn thấy mặt của cô ta, anh xem cả người cô ta đều là mỡ hôi dầu”.

Trang Viên Viên đâu có mỡ hôi dầu, Kiều Kiều thuần túy là nói bậy. cô mặc dù hơi béo nhưng là béo trắng trẻo, sạch sẽ. Mẹ Viên ngày xưa là mỹ nhân nổi tiếng nhất kinh thành, năm đó biết bao thanh niên tài tử muốn theo đuổi bà, nếu xếp hàng cũng thành 5 vòng đấy. Ba Viên cũng là đại suất ca giàu có anh tuấn, mày kiếm mắt sang, chính khí凛冽, tất cả những gì tốt đẹp nhất của hai người đều đã truyền cả cho Viên Viên.

Lúc cô chưa tới mười tuổi, là búp bê được các cô các bà các dì yêu thích nhất, tinh xảo xinh đẹp liền giống như tiểu minh tinh điện ảnh, cho dù vẽ cũng không vẽ ra được vẻ đẹp của tiểu mỹ nhân. Nếu trách chính là trách Vương nhị mặt rỗ, sau trận đánh kia, khiến cho Trang Viên Viên hình thành nhân sinh quan sai lầm.

Bạn đang đọc truyện *Quá Trình Trưởng Thành Của Cô Gái Mập* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.